

Выходитъ у Львовѣ
по дня (крѣмъ недѣль и
гр. кат. святѣ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.

Администрація и
Экспедиція подѣ ч. 8
улицы Чарнецкого.

Редакция подѣ ч. 18
улицы Жульинского.

Письма принимаютъ ся
лишь франкованъ.

Рекламаціи неопе-
чатаны въ вѣдѣ порта.
Рукописи не возвращаютъ ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Предплата у Львовѣ:
въ Администраціи „Газеты
Львовской“ и въ ц. к. Ста-
роствахъ на провинціи

на цѣлый рокъ 2 ар. 40 к.
на полъ року . 1 ар. 20 к.
на четверть року . . 60 к.
мѣсячно 20 к.
Поодинокое число 1 кр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рокъ 5 ар. 40 к.
на полъ року 2 ар. 70 к.
на четверть року 1 ар. 35 к.
мѣсячно 45 к.
Поодинокое число 3 кр.

Ч. 96.

Среда 1 (13) Мая 1891.

Рѣкъ I.

Важна справа для селянъ.

Програма, яку розвинула престольна бе-
сѣда на поли економичномъ есть загально звѣ-
стна. Мѣжь ей точками знаходитъ ся такожъ
одна, котра непосредственно дотыкае селянства,
а змѣсть ей есть такіи:

„Лагодить ся предложено, чтобы подвести
спѣлкувую організацію селянского стану и тымъ
способомъ зрѣбати оденъ крокъ дальше до
скрѣпленія вѣдносина сѣи такъ важной и чи-
сленной части населенія“.

Зъ сихъ словъ выходитъ, що правитель-
ство лагодить вже якийсь проектъ закона, ко-
трый буде очевидно мати на цѣли сполучати
селянство въ якийсь товариства и спѣлки въ
той цѣли, чтобы станъ селянскій тымъ спосо-
бомъ подносити. Якъ думаетъ правительство ор-
ганизувати селянство, коли оно предложитъ
свой проектъ палатѣ панѣвъ и коли въ загалѣ
возьме ся перевести ту організацію — все то
есть ще до нинѣ для всѣхъ тайною.

Справу сѣю порушила теперь вѣденська
Allg. Zing. и въ артикулѣ подѣ заголовкомъ:
„Рольничіи синдикаты“, говорить такъ:

„Позаякъ організацію селянского стану
не обговорювано у насъ доси анѣ въ парла-
ментѣ анѣ въ часописяхъ, то не можна було
выробити собѣ нѣякого понятія о конкретномъ
змѣствѣ заповѣдженного предложенія. Навѣтъ
проба пос. Бѣлинского довѣдатись чогось о
сѣй справѣ черезъ интерпеляцію до министра
рѣльництва въ комисіи адресовой не принесла
нѣякого хѣсна, бо г.р. Фалькенгайнъ заявивъ,

що дотычніи работы ще не покѣнчили ся и
вѣнѣ для того о засадахъ сего проекту не мо-
же сказати нѣякого. Мы — каже згадана га-
зета — завдали собѣ труда прецѣ чогось до-
вѣдатись въ компетентномъ мѣсци и вѣсьмо те-
перь въ силѣ оголосити о томъ такъ вѣсть:

„На дѣлѣ розходитъ ся о то, чтобы се-
лянамъ надати подобну організацію, якъ ей маю-
тъ станъ промысловый и торговельный въ
промыслово-торговельныхъ палатахъ. Въ той
цѣли мае подѣлити ся цѣла Австрія на округи
сѣльскіи, въ котрыхъ маютъ выбирати ся публич-
ныи органы, котрыхъ задачею буде дѣбати про
интересы селянъ, стояти въ непосредственной
звязи зъ правительствомъ и высказувати свои по-
гляды у всѣхъ справахъ, що дотыкають ин-
тересѣвъ селянъ. Правда, що селянъ трудно
зорганизувати. Духъ спѣльности розвинувъ ся
на селѣ далеко слабше, якъ середѣ людности по
мѣстахъ и селяне мало ще маютъ добачувати,
якы то користи приносятъ спѣлки. Въ та об-
ставина, що селяне живутъ розкиненни по ве-
ликихъ просторахъ а не разомъ, при купѣ, якъ
ремѣсники або робѣтнички, утрудняе пере-
ведене такихъ задачъ. Мимо того стрѣтитъ за-
ведене палатъ торговельныхъ меншии трудности,
якъ організація сѣльскихъ людей для взаим-
ного забезпеченія и придбанія кредиту.“

„Въ Франціи впрочомъ зорганизовано вже
теперь одну часть продуцентѣвъ збѣжа до по-
добной цѣли якъ та, до котрой у насъ стре-
млять а именно зорганизовано ихъ тамъ въ такъ
званый синдикаты рѣльничіи, котрый засно-
вано на подставѣ закона зъ 21 марта 1884 р.
Францускыи синдикаты маютъ вѣльяку цѣль,

н. пр. придбане кредиту и усунане перекупной
торговлѣ, але першою точкою ихъ программы
есть „студіювати и боронити рѣльничо-госпо-
дарскыи интересы“. Они розбирають вѣльякы
пытанія що входятъ въ кругъ ихъ интересѣвъ,
ухвалюють свое мнѣне о нихъ и предлагать
его правительству. Такихъ синдикатѣвъ, есть
въ Франціи 888.

„У насъ будутъ мабуть палаты рѣльничіи
заведены на зовѣсьмъ иншой подставѣ. Ихъ о-
круги будутъ мабуть значно большіи и точно
означены, ихъ задача буде яснѣйша и звязъ
ихъ зъ правительствомъ буде больша якъ въ
Франціи. Соціально політичне значѣние сихъ
новыхъ заведений буде передѣсьмъ зависѣти
вѣдѣ того, чи въ нихъ и середній та малый го-
сподарства будутъ мати впливъ. Коли они бу-
дутъ такъ зорганизованы, що будутъ стояти
подѣ влиявомъ большой посѣлости, то они бу-
дутъ скрѣпляти ту большу посѣлость. Особли-
вожь, колибъ тымъ новымъ органамъ надано
на ладѣ палатъ торговельныхъ право выбору,
то парламентарне становиче великою посѣло-
сти скрѣпило бы ся дуже значно. Теперь вже
есть больше якъ половина посѣловъ зъ боль-
шой посѣлости. А може хѣба буде черезъ за-
ведене сихъ новыхъ палатъ знесена курія
большой посѣлости, котра прецѣ тогды не мала
бы и тѣни якогось права до истнованія?“

Колибъ бы въ новыхъ сихъ институціяхъ
мала посѣлость селянска набрала вѣдповѣдной
силы, то они мали бы для политичного обра-
зованія селянства велике значѣние. Они при-
чинились бы до того, що подготовили бы се-
лянъ не лишь до зрозумѣнія справъ економич-
ныхъ але и политичныхъ. Чтобы нашъ полі-

Имена и прозвища та ихъ походжене.

(Конецъ).

Побѣчь згаданныхъ вже троухъ родѣвъ
именъ християнскихъ, розширились ще майже
всюды имена нѣмецкыи, якъ н. пр.: Фридрихъ
(богатый въ мирѣ), Генрихъ и другіи; фран-
конскыи якъ: Людвикъ Кароль, и т. д., та
норманско-варягскыи якъ Володимиръ (то само
що нинѣ у Нѣмцѣвъ або Данцѣвъ Вальдемаръ),
Игорь, Ольга и т. д. Богато такъ званыхъ
славянскихъ именъ есть лишь переводомъ зъ
именъ варягскихъ.

Декотрыи имена были такъ улюбленіи, що
ихъ въ родинахъ дуже часто уживано, осо-
бливо ще тогды, коли розходило ся о то, чтобы
почтити кого зъ родины. Зъ того вѣшло, що
дѣтемъ, чтобы ихъ вѣдрѣзнити вѣдѣ себе,
надавано на хрестѣ ще и друге або и третє
имя. Сей звичай введено особливо въ пань-
скихъ родахъ, а въ Испаніи, де каждый хочъ
бы и який нужденный шляхтичъ любить вели-
чати ся своимъ именемъ, доведено его вже до
того, що новонародженѣи дитинѣ зъ великою
аристокраціи, надае ся вже не два або три
имена, але 10, 20 и больше вѣдѣ разу. Чимъ
зъ больше аристократичной родины дитина,
тымъ больше достаетъ именъ.

Наконецъ мусимо тутъ ще згадати, що
въ Англіи за панованія пуританѣвъ (религіиной
секты), надавано на имя цѣлыи реченія изъ
святого письма. Такъ н. пр. было одному
Англійцеву на имя: And-Sammel-hewed-Adar-

in-pieces-in-Gilgal, що значить по нашому: „И
Самуиль порубавъ Агага на кусенъ въ Гилгалѣ“;
другіи зновъ мавъ такє имя такожъ зъ святого
письма: „Колибъ Исусъ Христосъ не бувъ за
мене притерпѣвъ, то я бувъ бы проклятый.“

Рѣчь очевидна, що каждый народъ, коли
возьме якесь имя изъ чужого народа, мусить
его вѣдповѣдно до своей бесѣды нагнати,
черезъ що такъ его иногда перевернуть, що
годѣ въ нѣмъ первѣстного слова познати. Зъ
имени Іоанъ зроблено у насъ Иванъ, у Сер-
бѣвъ Іованъ, у Французѣвъ Жанъ, у Англі-
йцѣвъ Джонъ, а у Италіянцѣвъ Джованни.
Ще дивнѣйше виглядають имена, коли они
здрѣбнятъ ся; тогды ихъ вже и въ родной
навѣтъ мовѣ иногда дуже трудно вѣдгадати.
Декотрыи имена дають ся, особливо у насъ,
дуже легко въ здрѣбнѣлой формѣ уживати;
возьмѣмъ н. пр. имя Иванъ, а зъ него можна
дуже легко безъ великой змѣны зрѣбати здрѣ-
бнѣлыи слова якъ: Ивасъ, Ивасько, Васько, И-
ванъ, Вань, Иванцо, Ивасунцо. Порѣвнай-
можъ теперь имя Александеръ зъ турецко-пер-
скимъ Искандеръ або Скандеръ и зъ росі-
йскимъ Сапа або Шапа, зъ нашимъ Олекса
и зъ польскимъ Олесъ; яка тутъ вже велика
рѣзниця! Вѣдѣ всѣхъ найдальше вѣдѣгло рос-
сійске Шапа и нѣхто бы не догадавъ ся, що
то есть имя Александеръ. Навѣтъ такє имя якъ
Исусъ, святе для каждого Християнина, не
могло въ устахъ всѣхъ народѣвъ остатись не-
змѣнене. У насъ не такъ то ще и давно спо-
рено о томъ, якъ его писати, а нѣхто не зва-
жавъ на то, що н. пр. Французы и Италіянцѣ
ще гѣрше его перевернули въ свой мовѣ, якъ
мы въ письмѣ, а нѣхто у тыхъ народѣвъ, на-

вѣтъ самъ папа, не уважае то за грѣхъ и ересь.
Мы говоримо Исусъ а Французъ каже Жезе,
Италіянецъ — Іезу.

Але оставмо имена а приступѣмъ теперь
до прозвищъ, далеко важнѣйшихъ и цѣкавѣй-
шихъ для розвоку народѣвъ. Колибъ такъ можна
вѣдѣ прозвища въ якѣмъ народѣ докладно роз-
слѣдити, то розъяснилось бы не одно цѣкаве
и важне пытане; показалось бы, якъ розѣдла-
лись люде на земли, зъ вѣдки они пришли
и зъ якого походили племені, народу, роду
и родины. Прѣзвища однакомъ часто змѣня-
ють ся, гублять ся а зъ ними пропадае и та
нитка, по котрой можна бы дѣйти до клубка.
Щобы дати лишь коротенькыи примѣры, якъ
то прозвища мають неразъ бодай трохи ки-
нути якогось свѣтла на розвѣи народѣвъ возъ-
мемо хочъ бы часы короля Данила въ Галичи.
За его дитинныхъ лѣтъ стрѣчаемо въ Галичи
ось такіи имена боярскыи, котрыи очевидно
еще тогды были безъименныи, и прозвищами: Во-
лодиславъ, Судиславъ, Яволодъ, Ярополкъ; суть
то очевидно имена людей що походили зъ ва-
рягского племені. Побѣчь нихъ стрѣчаемо
уже прозвища на „ичъ“ уробленіи зъ имени
батька якъ Щепановичъ и Витаповичъ. Мимо
волѣ насуваеся тутъ пытане, чи не были то
люде зъ походженія польского? Батько бувъ
очевидно ще Полякомъ и званъ ся Щепанъ
а вже сынъ его ставъ ся Русинѣмъ и званъ ся
Щепановичъ. Тивунъ галицкыи, Шумавинскыи
нагадае своимъ прозвищемъ такожъ Поляка;
подобно и Витаповичъ, котре адаеся походити
вѣдѣ Вита (нѣмецке Veit.) Побѣчь тыхъ стрѣ-
чаютъ ся вже и рускыи имена що служили за-
разомъ и за прозвища зъ додаткомъ до нихъ

тичній відносини поправили ся, треба, щоби великій маси сільського народу научили ся самостійно мислити и для того треба лиш з радостію повитати кожде змагане, котре стремить до того, щоби надати селянам більшу самостійність. Доки нічого близшого не звідомо о організації тих нових палат, то певно можна побоюватись, що они готові збільшити ще вплив більшої посёлости, але колиб не то мало бути їх цёлю, то треба бы заводити лиш палаты селянскі а не палаты більшої посёлости."

Тільки пише *Allg. Ztg.* Чи інформація єсть зовсім правдива, чи се лиш єсть здогад опертий лиш на комбінаціях, чи дійсно мають у нас завести ся палаты рільничі на лад торговельних и промислових, годі знати; але все таки видко, що правительство занялось вже енергічно справою піддвигнення селянства зь его дотеперішної нужди. Де як де, але у нас, де народ сільскій сотками лѣтъ живє як в найбільшій нужді и нині при найліпшій волі и охоті не може власними силами піддвигнути ся, така помбч зб сторони правительства, и то як найскорша, була бы вельми пожадана. Тожь добрий наміреня правительства повитає наше селянства певно зь великою радостію и вдячністю. Але зь другої сторони, коли вже правительство бере ся до діла для піддвигнення селянства, то мы и зь нашої сторони повинні тепер подвоєними силами взяти ся до роботи и організувати ся поки що самі вь спільки господарскі и ратувати бодай то, що ще дасть ся уратувати.

Рада Державна.

(13-те засіданє палаты послів зь дня 11 мая). На вчерашнім засіданю палаты послів повѣдомив президент палату о словах, які высказав Є. Вел. Цесарь приймаючи вь недѣлю президію палаты. Є. Величество сказав, що зь вдоволенєм приймає до вѣдомости повѣдомленє о льояльній маніфестації палаты, що одностуна ухвала робить єму радість, а передовсім тїшити его то, що заявлені палат послів прихильні чувства знайшли вь такій спосіб одностуна выплываючи зь власної охоты вѣдповѣд Є. Вел. Цесарь просив президію, щоби она заявила Ёго Цесарску подяку палат. Підчас авдієнції заявив Є. Вел. Цесарь кілька разів свою велуку радість по причині тої ма-

ніфестації, вѣдповѣдаючи вповнѣ Ёго прихильним наміреням, а заразом и высказав надію та бажанє, щоби час, який тепер узискано, ужити на залагодженє численних и важних справ. Наконець подякував Цесарь президенту палаты за ініціативу а першому віцепрезиденту за слова высказані при закрытію засіданя.

По оповіщеню палат Найвысшій подяки цесарской, котру послы вислухали стоячи, предложив президент міністрів проект закона вь справі регуляції рѣки Мурь а міністер торговлі предложив наново проект закона незалагоженный минушій сесіи вь справі переведеня заряду руху зельзниць архієп. Альбрехта на рахунок державы а евенуально вь справі выкупна тої зельзниць.

Пос. Сомаруга поставив вьнесенє вь справі змѣны ординації выборчої до Рады державной для збільшеного Вѣдня и збільшеня числа послів зь Вѣдня. — Послы Люццатто и товариш поставили вьнесенє вь справі основаня италійского університету або бодай италійской академіи правничой вь Триєсті.

Пос. Короніні мотивував своє вьнесенє вь справі змѣны ординації выборчої до Рады державной и закона о регуляції палаты послів зь особливимь уваженємь установленя трибуналу для оспорюваныхь выборов. Вьнесенє се передано окремої комісії зь 18 членів.

Перегляд політичний.

Montagsrevue обговорюючи спосіб залагодженя справы адресован каже, що не можна уважати сего способу за поразку якого небудь чинника. Треба бути короткозорим, щоби казати, що лѣвиця прийде тепер до панованя, бо ходити лиш о посередництво и помірненє межі умѣреними партіями.

Комісія угорской палаты послів для реформы адміністраційной скончила вже свої нарады и незадовго зложить справозданє, такь що зараз по Зеленихь святахь буде могла палата приступити до нарад над тою справою. Положенє правительства буде вь сій справі о стілько лекше, що умѣрена опозиція ухвалила прийняти вѣдповѣдний проект закона.

N. fr. Presse доносить, що найновѣйші вѣсти о збільшеню російскихь военныхь сил на за-

хідній границі, а именно коло Радивилова, єуть безпідставні. Вь послѣднихь часахь наступила лишє змѣна вь залагахь и скрѣплено кількома сотнями зорганізовану по войсковому сторожу пограничну.

Зачувати, що правительство французске думає завбавити правительство белгійске, щоби оно прогнало зь краю Булянжера, котрий тепер перебуває вь Бруксели. Вчера завбавала вже его поліція, щоби вѣн ставив ся передь нею, але не знати ще, чи єму наказано выѣхати чи нѣ. Булянже, здаєсь, хоче выкористати для себе рухь робітничий, особливо розрухи вь Фурміє, и то льяє французске правительство. Недавно тому вь розговорі зь кореспондентомь газеты *Figaro*, заповѣдав вѣн недалекий вже великий запутанины вь межинародній ситуації, велику кроваву війну. Вѣн займає ся тепер лиш долею пролетаріату, та каже, що хотѣв бы его піднести; обѣцює такожь вернути незадовго до Франції и зажадати ревізії свого процесу.

Вь Римі арештувала поліція небезпечного анархіста Ляндіо, котрий бувь головною причиною кровавыхь розрух вь день 1 мая. Єсть то чоловік дуже небезпечний, караний вже кілька разів за дезертирство и провини політичні та прасові; вѣн называєсь властиво Галілео Палла. При нѣмь найдено дуже важні папери доказуючі тайну організації анархістів.

Зь Португалії надходять дуже непокоїчі вѣсти. Кажуть, що вь цѣломь краю аж кипить и кождої хвилі готові тамь выбухнути грѣзні розрухи и небезпечні для правительства. Богато французскихь газетъ повысылало своїхь справоздавців до Португалії, бо вѣсти які зь вѣдтамь надходять, єуть дуже непевні и неясні.

Новинки.

— Перенесеня. П. Намѣстникъ перевѣз ц. к. комисарів повѣтовихь: Станіслава Квятковского зь Сокаля до Коломѣ; Льва Крушиньского, зь Коломѣ до Станіслава, Володислава Куликовского зь Львова до Борщова, Антона Гродкого зь Борщова до Сокаля и Льва Ріцціого зь Станіслава до Львова.

— Вѣдзначенє. Є. В. Цесарь надав директорови австрійскихь зельзниць державныхь, Віктору Колю-

достоинства особы як: Стольникъ Яковъ, Печатникъ Кирило, Судильничій Иванъ, Дворскій Григорій и т. д.

Здаєсь бути рѣчею певною, що прѣзвища людей, котрі зь давнѣ давна осѣли деь на землі, творились вь той спосіб, що брали ся вѣд ихь занятя, вѣд ихь особистыхь прикметъ и ляхихь особливихь на нихь знаків, впадаючихь другимь вь очи, дальше вѣд знарядів, рости и звѣрятъ, стравы и т. д. Пѣвнѣйші вже здають ся бути прѣзвища, брані вѣд мѣсяця проживаня, одѣжи, зброї итд.

Прѣзвища взяті вѣд занятій стрѣчаємо у насъ такі: Мелникъ, Мелничукъ, Шевчукъ, Кушнѣрь, Кравченко, Ткачъ, Боднаръ, Ковалѣвъ, Слюсарчукъ, Золотаренко, и т. д. То само видимо и вь нѣмецкомь народі: Мілеръ (мелникъ), Шустеръ (швецъ), Кохъ (кухарь), Веберъ (ткачъ), Кіршнеръ (кушнѣрь), Бекеръ (пекаръ) и т. д. У нѣмцівъ єсть то н. пр. цѣкаве, що деякі прѣзвища стрѣчають ся вь деякихь сторонахь дуже часто. Такъ кажуть, що вь Ціріху вь Швайцарії, колибъ хто крикнув на улиці голосно: „Маєрь“ то певно зь десять людей бы зараз оглянулось, бо тамъ єсть дуже багато Маєрівъ вь вѣлякихи ще додатками до нихъ. Такъ само вь Тироли єсть багато Маєрівъ а на звѣздѣ тирольскихь стрѣльцівъ вь 1863 р. начислено аж 102 Маєрівъ, котрі були собѣ зовсімъ чужі.

Вѣд прикметъ и особливихь знаків утворені такі прѣзвища: Кривонѣсъ, Кривоносюкъ, Голѣнатый, Чубатый, Горбаль, Лысакъ, Лысякъ, Бѣлоусъ, Бѣлобровка, Лакомый, Свистунъ, Вѣдайко (котрий часто повтарає слово „вѣдай“ — мабуть, буцѣмъ), Йойко

(бо йойкавъ) Кокотайло и т. д. Нѣмці мають своихь: Курць (короткій) Лянгъ (довгий), Дікъ (грубый), Наръ (дурноватый), Шенъ (красный), Альтфатеръ (старый тато), Лібескіндъ (люба дитина). — У Поляківъ єсть: Długosz, Gniwosz, Dzięcina и т. д. — Французскі прѣзвища: Карно (значить мясистый), Клемансо (малый Климентій), Гамбетта, (мала косточка), Ранкъ (кулявий).

Може найбільше прѣзвищъ пошло вѣд звѣрятъ. У насъ єуть прѣзвища: Когуть, Паукъ, Заяць, Вовкъ, Шпакъ, Кѣсь, Голубъ, Куликъ, Орликъ, Пугачъ, Воробецъ, Борецукъ, Пеюкъ, Британъ, Медвѣдъ а навѣтъ Гнида. Такъ само и у нѣмцівъ: Ганъ, Газе, Вольфъ (вовкъ), Окъ (вѣль), Кальбъ (теля), Кацъ (кѣтка), Швейнъ (свиня), Рідезель (оселъ до фазы верхомъ), Адлеръ (орелъ), Фалькъ (соколъ), Кребъ (ракъ), Вурмъ (червакъ). Поляки мають прѣзвища: Kozioł, Bizon, Ciotek, Wierzg.

Не малє число прѣзвищъ доставляє такожъ и свѣтъ ростиный. У насъ єуть прѣзвища якъ: Дубъ, Грабъ, Дубина, Лобода, Кукурудзъ, Грибъ, Ольховый, Вербинець, Вербицкій, Грушка. Поляки мають: Topolnicki, Wisniowski, Grusza, Rudyowski, Lipinski и т. д. У нѣмцівъ єуть: Лінде (липа), Бірке, Біркле (береза, берѣзка), Нусбамъ (орѣхъ) Райсъ (рижъ) и т. д.

Але вже найбільше доставив свѣтъ звѣрячий и ростиный вѣлякихъ прѣзвищъ жидамъ. Якъ звѣстно жиды уживали и уживають ще и доси свого старого схѣдного звичаю вь называню дѣтей по батькови заглядно по матери, а що у нихъ ще и метрики родженя не дуже совѣстно вели ся, то неразъ було

дуже трудно вышукати сего або того жидка, особливо коли его треба було приставити до войска. За часівъ цесаря Йосифа I наказано отже жидамъ надавати зь уряду прѣзвища, и тогды то повстали такі прѣзвища жидовскі якъ Померанць, Файгелбавиць, Розенкранць, або Пуделесъ, Пінелесъ, Кацъ, Каценеленбогенъ (котячий локоть). Жиды мусѣли добре оплачуватись комісії, що установляла имена, коли хотѣли дѣстати яке хороше або бодай не дуже поганє прѣзвище, а вь протѣвнымъ случахъ называли ихъ: Мойше, Талапъ, Йосько, Дрекайфель (купка лайна), Мозесъ Канальгерухъ (сморѣ зь каналу), Йойна Афтердуфтъ (з вѣнчючимъ задомъ) и инші того рода. Тогды такожъ наказано имъ змѣнити декотрі имена на ладъ европейскій и назначенє до того 109 именъ мужескихъ а 35 женскихъ. Зь того часу пошло, що жиды стали собѣ вже прибирати имена христіанскі, а нинѣ дойшло вже до того, що они присвоюють собѣ имена, котрі зь жидовствомъ не стоять вь нѣякій звязі.

Прѣзвища вѣд стравъ у насъ дуже рѣдкі; найчастѣйше ще лучають ся прѣзвища: Кулѣшь, Маслякъ, Пирѣжокъ, Ковбасюкъ. Нѣмці мають: Зіемільхъ (солодке молоко), Завермільхъ (квасне молоко), Буттермільхъ (маслянка), Векъ (подовгаста булка), Вурштъ (ковбаса), Блютвурштъ (кипка зь кровію), у Французівъ (Буденъ).

Цѣкава рѣчъ, що у насъ навѣтъ числа зложились на прѣзвища. Такъ єсть у насъ: Єдинакій, Пѣвтораць, Третьакъ, Осьмакъ и Осьморакій.

Богато прѣзвищъ єсть взятыхъ вѣд мѣсцевостей, зь котрыхъ хто походивъ. Такъ

шварму въ Кракові, гідність совѣтника правитель-
ственного въ увольненіи въ таксы.

— Въ товариствѣ русскихъ ремѣсниковъ „Зоря“
вѣдбуло ся въ недѣлю для членовъ въ хатѣ товариства
священе, на котре прибувъ такожъ С. Е. Митроп. Силь-
вестеръ. Численно збраніи члены новитали его при вхо-
дѣ громкимъ „Христосъ воскрес!“ По водправленіи
освящено гарно прибраныхъ столовъ повитали С. Е.
Митрополита голова товариства п. В. Нагорный корот-
кою промовою, на котру Преосвященный водповѣтъ до-
вшоу бесѣдою до членовъ, поясняючи значѣніе нинѣшного
празника, значѣніе стану ремѣсничого для насъ Руси-
новъ, и завываючи, щобы члены въ любви и згодѣ
старали ся товариство що разъ красше розвивати. Впе-
внявши о своій прихильности для товариства, вийшовъ
Виреосвященный на середину комнаты, щобы съ членами
подѣлитися ся свяченымъ яйцемъ, а голова товариства
представивъ при сѣй нагодѣ поодинокихъ членовъ. По
перенуцѣ вѣсь п. Нагорный тоастъ въ честь С. Е. Експ.
Митрополита, а С. Е. Експеленція тоастъ на розвѣй това-
риства въ руки головы тогожъ. Виреосвященный не мѣгъ
довше забавити въ товариствѣ, бо спѣшивъ на зельзани-
цю, щобы попрощати водѣзджачоу Архієп. Марію Ва-
лерію и еи родину. Съ видѣйшихъ Русинѣвъ львовскихъ
були на свяченіи въ „Зори“: Членъ Видѣлу кр. др. Д.
Савчакъ, адвокатъ др. К. Левицкій, катихитъ о. Ал.
Стефановичъ, проф. Врещона, о. Ив. Чапельскій и и-
нші. Товариства ремѣсничій польскій „Скала“ и „Гвізда“
прислали якъ що року своихъ представителѣвъ.

— П. Зенонъ Левицкій въ Обертину, членъ
„Сѣч“ одержавъ на вѣденскій університетъ степень
и титулъ доктора вѣсьхъ наукъ лѣкарскихъ.

— Волокее товариство дяковъ заснувало ся на
Буковинѣ. Статуты сего товариства вже затверджені.
Мабуть пойдуть теперъ буков. православный дяки рускій
за прикладомъ своихъ товаришѣвъ Волоховъ.

— Новый урядъ почтовый отвореный буде въ
днемъ 16 с. м. въ Бѣлчу золотомъ, пов. борщовского и
буде сполученый черезъ одворову йеду посланця въ
урядомъ почтовымъ въ Оверьянхъ, коло Чорткова. Но-
вый урядъ обійме мѣсцевости: Бѣлче волоте въ Добро-
кутомъ и Ядвыжинѣ; Шершенѣвъ въ Булинями;
Мушкарѣвъ Олексинѣ, Монастырокъ и обшары двѣрскі;
Бѣлче волоте и Глубочокъ въ Галилемѣ.

— Нові поѣзды зельзаничій. Почавши водъ 1 чер-
вня будуть курсувати поѣзды такъ звані „купѣльный“,
котрі будуть обслуживати мѣсяцъ купѣльный. Оденъ
купѣльный поѣздъ буде выходити въ Львова о годинѣ
6-ой въ вечеръ а по приходѣ до Ряшева перейде на
пшяхъ Ряшев-Ясло и шинами зельзаничій державныхъ
довезе своихъ пассажировъ надъ ранкомъ до тыхъ стаций,
на котрыхъ ввычайно высѣдають хорі, щобы удати ся
до Криницъ и Цявини. Съ Кракова поѣде другій по-
ѣздъ рано до Тарнова и зновъ шинами зельзаничій дер-
жавныхъ доставлять подорожныхъ до тыхъ самыхъ ста-

маемо прѣзвища: Березовскій (въ Березова),
Яворовскій (въ Яворова), Городецкій (въ Городка),
Верхратскій (въ Верхраты) и т. д. Мало есть
такихъ, котрі вказували бы на походжене въ
якогося краю; подыбуемо лишь такі, якъ:
Чехъ, Чеховичъ, Волошинъ, Волошиновичъ,
Москаль, Москаликъ; Франко вказуе на похо-
джене нѣмцке. Нѣмцѣ додають въ такомъ
случаю або словце „фонъ“, „зъ“, що вказуе на
шляхотскій роды, сягаючи ажъ до XII столѣтя,
або додають на конці закончене „ер“ н. пр.
Франкфуртеръ. Прѣзвища водъ мѣсцевостей
закончені на „ер“ надавано ввычайно жидамъ
и въ водси поишли такі якъ Рогатинеръ,
Тарнопольеръ и т. д.

За мало тутъ мѣсяця, щобы бодай коротко
показати, якъ творили ся прѣзвища зъ именъ
то батькови и матери, якъ повстали вѣсьлякі
придомки и титулы и якъ прѣзвища змѣню-
вано, перекручувано, присвоювано ихъ собѣ
и крадено водъ другихъ. Згадаемо лишь ко-
ротко, що въ Франкфуртѣ жие ще и доси
одна родина, котрой надано придомокъ Лявс-
бергъ (вошача гора), а друга въ томъ самѣмъ
мѣстѣ мала придомокъ Фатерлявсъ (батькова
вошь); були шляхотскі титулы: Габеніхтсъ
(не маю нѣчого) фонъ Ляндавъ, Ибельгирнъ
(злыи мозокъ) фонъ Биль. Въ 1813 р. взявъ
ся бувъ ввычай придавати собѣ придомки зъ
подѣй военныхъ, и дивна рѣчь, що то якъ
разъ женщины робили. Такъ назвала ся була
одна дама: Бліхеріне Гнайзенветте (водъ
генералѣвъ Гнайзенавъ и Бліхеръ) а друга:
Ляндштурміне Казематте Ахценгундердтрай-
ценъ (Ополчениця Каземата Вѣсьмнацѣхъ сотъ
ринацѣхъ).

К.

цій зельзаничій. Крѣмъ обохъ поѣздѣвъ купѣльныхъ на
пшяхъ зельзаничій Кароля Людвика прибуде ще кѣлька
иныхъ поѣздѣвъ для Львова. И такъ задумасъ зельзани-
чій державна отворити новый поѣздъ въ Львова до Чер-
новца и въ Львова черезъ Стрый до Пешту, а такожъ
мабуть мають намѣръ отворити другій поѣздъ въ Львова
до Бѣлци. Очевидно, що кождый зъ тыхъ поѣздѣвъ бу-
де мати водповѣдный поѣздъ въ напрямѣ противномъ.
Въ той способѣ Львовъ дойде до того, що въ его голо-
вного двѣрца буде водходити щодень 40 поѣздѣвъ и та-
ке саме число буде приходити до Львова. Доси займавъ
Львовъ що до числа поѣздѣвъ друге мѣсце въ Галичинѣ
а на першомъ мѣсці були Краковъ и Освѣцимъ.

— Рѣдну матеръ строити загадавъ въ Берлинѣ
9-лѣтній хлопчина. Вѣнь зайшовъ до одной зъ антикъ
зъ карткою, на котрой було написано: „Прому выдати мо-
му малому аршеніку“. Антикаръ сказавъ хлопцеві, щобы
самъ потребуючій прийшовъ: Небагомъ явивъ ся
другій хлопецъ зъ слѣдующого карткою „Моя мати есть
слаба, докторъ потребуе аршеніку, прошужъ выдати,
лишь доброго“. Антикаръ водславъ картку до бюро
полційного и показало ся, що отруѣ хотѣвъ роздобути
першій посланецъ, щобы строити рѣдну матеръ, котра
карала его за бевустанный крадѣжи. На жадаве матери
воддано малолѣтнього аличинцю до дому поправки.

— Довгий вѣкъ. Въ Варшавѣ перебуває теперъ
старенькій чоловікъ, Людвикъ Козякевичъ, въ Тулиш-
ковецъ коло Ковля, що родивъ ся ще 1789 р. дня 17
линия, отже буде незадовго мати 102 роки. Зъ повер-
ховности Козякевичъ выглядае на 60 до 65 лѣтъ жия,
мае певну память и свѣдомость бѣжучою хвилѣ, ходитъ
на далекий проходы и въ значно воддаленого своего ме-
шканя у Варшавѣ що дня, а въ товариствѣ правнука,
до канцеляріи адвоката, де пильнуе родинного процесу.
Водъ 30 лѣтъ Козякевичъ не ѣсть мяса; живить ся мо-
локомъ та яйцами и лѣ угорске вино. Кавы и гербаты
не вживае зовсѣмъ, а кождого дня, якъ въ лѣтъ такъ
въ зимѣ, вливае ся холодною водою звычайной комнат-
ной температуры.

В с я ч и н а.

Хто выдумавъ бѣлярдъ? Гру въ бѣлярдѣ
выдумавъ въ Лондонѣ ще въ половинѣ 16-го
столѣтя якійсь Виліамъ Кю (Kew), що позыв-
чавъ грошѣ на заставы. Въ слоту, коли мало
людей до него заходило, здѣймавъ вѣнь звы-
чайно три кулѣ, що вистѣли надъ его вывѣс-
кою передъ крамомъ, клавъ ихъ на ляду и
штуркавъ лѣктемъ. Зъ часомъ подобалась ему
та забава, и вѣнь еи трохи алѣпшивъ вѣлѣвши
зробити собѣ водповѣдный стѣлъ и палицѣ до
штурканя кулѣ. Первѣстно звалась гра bill
yard (Bill есть спещене имя водъ William, значи-
ть ся Вильгельмъ, а yard значить локоть).
Палица бѣлярдова ще до нинѣ называеся Kew.

Штука, наука и література.

— Книжочки миссійні, Издатель Свящ.
А. Джулыньскій въ Лапшинѣ, п. Бережаны,
зъ друкарнѣ А. Цѣхоцкогго въ Бережанахъ,
1891, вийшло вже число четверте. Цѣна 3 кр.

Торгъ збѣжемъ.

12 мая	Львовъ	Терно- поль	Подволо- чиска	Ярославъ
Пшеница	9.25 10.50	8.50 10—	8.15 10.10	9.25 10.50
Жито	6.80—7.50	6.65—7.10	6.60—7.25	7—7.60
Ячмѣнь	5.75—6.60	5.25—7—	5.50—6.30	5.75—7.25
Овесъ	7.25—8—	7—7.50	6.85—7.50	7.50—8.25
Горохъ	—	6—10—	6—10.50	6.30—9.75
Выка	—	—	—	—
Рѣпакъ	12.50 13.50	12.50 13.25	12.25 13.30	13—14—
Хмель	—	—	—	—
Конюшина чер.	42—52—	41—48—	41—47—	42—52—
Конюшина бѣла	—	—	—	—
Оковита	15—15.50	—	—	—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель одъ — до — за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. Іосо Львовъ
одъ 15— до 15.50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень, 12 мая. Въ виду вѣсьлякихъ
вѣстей о водновленіи тридержавного союза,

доносить Polit. Corr., що въ вѣденскихъ
мѣродайныхъ кругахъ нема нѣякого сумнѣву,
що той союзъ буде въ своімъ часѣ певно
водновленный, але вѣ вѣсти, будь-то-бы той
союзъ вже теперъ водновлено, суть зовсѣмъ
неправдиві.

Хрудимъ, 12 мая. На мѣсце покликаного
до палаты панѣвъ Глявка, выбрано посломъ
старочеа Радимского.

Бѣлградъ 12 мая. Розѣйшлась тутъ чулка,
що въ Крайовѣй арештовано бувшого капітана
Узунова, брата розстрѣленного въ Болгаріи
майора Узунова, и его товаришѣвъ яко убій-
никовъ Белчева.

Атинны. 12 мая. Въ наслѣдокъ наспѣв-
шихъ тутъ непокоячихъ вѣстей зъ Корфу водъ
тамошнихъ консулѣвъ, зробило кѣлькохъ ре-
презентантѣвъ великихъ державъ дружне пред-
ставлене грецкому правительству.

Бѣлградъ 12 мая. Есть рѣчь певна, що
правительство мимо рѣшучою водмовы короле-
вой Наталіи, яку она дала въ водповѣди на
письмо Пашича, не ужие поки що нѣякихъ
строгихъ мѣръ, лишь буде старати ся залаго-
дити справу по доброму.

Букарештъ 12 мая. Вчера въ полудне
водкрыто парламентъ престольною бесѣдою,
въ котрой сказано, що нові выборы забезпе-
чуютъ правительству болѣшость и ставлять его
въ силѣ дбати добре про интересы державы.
Бесѣда престольна ставить яко програму для
надзвычайной сесіи крѣмъ бюджета, управиль-
нене водносинъ торговельныхъ, котрого край зъ
нетерпеливостію выжидаетъ, и справу укрѣпленя
краю.

Поѣзды зельзаничій.

Посля годинника львовского. (Одъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходятъ:	Поѣздъ послѣдн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣсяный
Зъ Кракова	4 03	9 28	8 50	7 15
Зъ Подволочискъ	2 20	7 30	—	3 15
Зъ Подволочискъ на Под- замче	2 08	7 01	—	2 38
Зъ Сухи, Хирова, Стрия, Гусятина и Станіславава	—	8 30	—	—
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хи- рова, Стрия, Гусятина и Станіславава	—	12 08	—	—
Зъ Сучавы, Черновецъ, и Станіславава	—	6 53	—	—
Зъ Букарешту, Яссы, Чер- новецъ, Гусятина и Стан. Зъ Букарешту, Яссы, Чер- новецъ, Гусятина и Стан. Зъ Бѣлци (Томашева)	8—	—	—	5 41
Зъ Бѣлци (лишь у вторки и пятницѣ)	—	—	—	10 17
Зъ Львова одходятъ:	—	—	—	—
До Кракова	2 28	8 30	4 20	7 20
До Подволочискъ	4 11	9 50	—	10 35
До Подволочискъ на Под- замче	4 22	10 15	—	11 05
До Стрия, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Бу- дапешту, Станіславава и Гусятина	—	5 55	—	—
До Стрия, Хирова и Сухи До Стрия, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Бу- дапешту, Станіславава и Гусятина	—	10 20	—	—
До Станіславава, Черно- вецъ, Яссы, Букарешту и Гусятина	9 16	—	—	—
До Станіславава, Черно- вецъ, Яссы и Букарешту	—	4 30	—	—
До Станіславава, Гусятина, Черновецъ и Сучавы	—	10 16	—	—
До Бѣлци (Томашева)	—	—	—	8 03
„ лишь въ пятницѣ	—	—	—	2 29
„ лишь во вторки	—	—	—	4 43

Примѣтка: Годиниы подчеркнутыи линіею означаютъ
часъ ночный одъ год. 6 вечеръ до год. 5 мин. 59 рано.

Одвѣтательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИГІЕНІЧНИЙ

ЛЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у ЛЬВОВѢ,

Канторъ при уличі Валовѣй ч. 14.

поручає Французскій кураційный

СОСНАС

по 3 зр. а. в. фляшка.

МАЛАГА

въ оригинальныхъ фляшкахъ $\frac{3}{4}$ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленія на провинцію залагоджують ся
вѣдворотною почтою.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

антикаръ у Львовѣ уличі Жолковска (коло застави),

поручає випробованій и за skutочний узнаній

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знамениті въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде
обава сухотъ, такожъ въ початкахъ хоробы радикально убиваючи
бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зб способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ
именно застарѣлыхъ, объявляющихъ ся ломаньемъ
костей и т. п.

Велике число узнаній и подякъ, позволяе менѣ заporučити, що дешевле се домове
средство лѣчить всякій, хотьбы застарѣлій зъ давнихъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зб способомъ ужитя.)

Подяка. Веч. п. Брониславъ Виткевичъ, антикаръ у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшія слова подяки за
Вашъ дѣйстно чудесный Excelsior. Страшнй терпѣня, якій выдержавъ я зъ каждою
змѣною воздуха, довгий лѣта треваючи болѣ въ костяхъ ногъ, котрымъ нѣ одна сѣр-
чана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою одняти, по
натертю колькохъ фляшокъ „Excelsior“ а. — Вдичность моя для Васъ Пана тре-
вати буде якъ довго жити буду, а першимъ ви одгомономъ най будуть ти слова
моєї подяки.

Кракѣвъ, 16 лютого 1891.

Антоній Гордыньскій.

Щоденна експедиція на провинцію за побраньемъ почтовимъ.

Прошу адресовати В. Виткевичъ, антикаръ, Львовъ-Подзамче.

АПТЕКА ПОДЪ „СРЪБНЫМЪ ОРЛОМЪ“ ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Сиропъ зѣляно-сладовый Др. Зебургера, знамените и
выпробоване средство противъ всякихъ слабостей гру-
дей и гортанки. Уживае ся що три години для доро-
слыхъ по ложцѣ одъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

„Гляди подъ ноги не упадешъ въ яму“
„Listy specjalisty“ о самопомочи въ недугахъ заказывныхъ
зъ проектомъ урегульованія проституції, выдавъ
Дрз мед. и всѣхъ наукъ лѣкарскій, практ. инст. „Charite“
Павло Сасъ Дубановичъ,
у Львовѣ, ул. Ормянска ч. 32. — Цѣна примѣрника
3 зр. 50 кр., зъ пересылкою почтовою о 20 кр. бѣльше.

Жигмонтовска уличі Ч 1.
противъ Бауицкаго городу
КАРОЛЯ ГАГЕНБЕКА
славна на цѣлый свѣтъ
КАРАВАНА
Сингалезовъ и Томіловъ
мешканцѣвъ острова Цейлонъ

складаючи ся зъ 38 особъ мужчинъ, женщинъ и дѣтей вразѣ зъ
уживаніями ними до вѣды и потугу 4 величавныхъ слонѣвъ и 7 зебѣвъ,
котріи подчасъ свого 3-лѣтняго побуту въ Акліматичномъ городѣ
въ Парижі сензационныя сукцесъ мали.

Выступъ Сингалеза Кира зъ его 4 тресоваными сло-
нями. — Дьявольскій танцеръ. — Иертво-танцеръ. —
Танцовницѣ браманскій. — Сингалезска карличка
Верама и прч.

На закончене кожного представлення:

Великій буддгайскій походъ ген. Перра Герра якій
що року лишь разъ въ честь Будга на Цейлонѣ вѣд-
бувае ся.

Початокъ першого представлення	о 3 год. зъ полудня
„ другого „	о 4 $\frac{1}{2}$ „ „
„ третого „	о 6 „ „
„ четвертого „	о 7 „ вечероитъ

Цѣна мѣсьцъ: Сидяче 1 зр. — П. мѣсьце 50 кр. — Дѣти ниже 12 лѣтъ
платять за сидяче мѣсьце 40 кр. — Войсковой инжо фельдфебля 20 кр.
Дѣти ниже 12 лѣтъ 20 кр.

Перше представлене во вторникъ дня 12 мая зъ полудня.

Складъ фабричный

ц. к. упривілюваної фабрики виробѣвъ бавовняныхъ

Венедикта Шролля сыновъ въ Бранаву (Чехи)
ШИФФОНЫ, ШИРТИНГИ, КРЕТОНЫ, ПЕРКАЛЬ,
ДЫМКИ, ОКСФОРДЫ. Шофовый платки до носа.

Цѣны найнижшія.

Главный складъ виробѣвъ оригинальныхъ чисто вовняныхъ
зъ поручкою

Проф. Др. ГУСТАВА ГЕТЕРА

въ фабрики Вильгельма Бенгера сыновъ въ Бренгенцъ
и Штуттгардъ.

Цѣны фабричныя. — Цѣнники оплачено.

Поручає М. Балабана паслѣдникъ

НИКОЛАЙ ЛЮДВИГЪ

у Львовѣ, площадь Маріяцка, ч. 8.

Купуемо

перешошену одѣжъ мужеску
по найвысшихъ цѣнахъ
и ожидаемо посылать подъ
адресомъ:

Експортъ суконъ
подъ „Опавою“
Troppau, österr. Schlesien.

Всякого рода

ВИНА

лѣчпичі

дѣстати можна кожного часу
въ канторѣ

Лєопольда Литыньского
у Львовѣ, при уличі Ва-
ловѣй ч. 14.